

Висше слово" 22.03.2011р.

"Сарненські новини" №15 від 24.02.2011р.

ОДИНА І СУСПІЛЬСТВО

«Сарненські новини»

Візити

«Мій біль – Чорнобиль»

- така виставка діє в Сарненському історико-етнографічному музеї

Про героїв, які стали на двобій із невидимим ворогом – радіацією, здебільшого згадуємо двічі в рік: 14 грудня, у День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, і 26 квітня, у День Чорнобильської трагедії. Проте нещодавно директор Сарненського історико-етнографічного музею організувала «позапланову» акцію-виставку «Мій біль – Чорнобиль».

Звертаючись до стендів із фотоматеріалами, Раїса Тишкевич нагадала присутнім про страшні події 25-річної давнини, коли 340 сіл аварія накрила чорним крилом, а 300 земляків: пожежники, міліціонери, медики, працівники сфери громадського харчування, будівельники, сантехніки - брали участь у ліквідації наслідків техногенної катастрофи. Звучить «Реквієм» Моцарта, Раїса Тишкевич згадує Сергія Усачика, Юрія Шапірка, багатьох інших, кому підірване в Чорнобилі здоров'я вкоротило віку, адже з 300 ліквідаторів-сарненців 90 завершили свій земний шлях. Відтак прочитала вірш Григорія Дем'янчука «Дивним стало зелене Полісся», повідомила, що виставка доповнена роботами гоцанського художника Олександра Лаворика, який двічі побував у Чорнобилі, й представила загалу автора серії портретів ліквідаторів і апікаційних робіт. Вперше в 30-кілометрову зону Олександр Лаворик потрапив у складі батальйону, сформованого в Рівненській області, де замість об'єкційних 14 пробув понад 20 днів.

Автопортрет найкраще передає тогочасний стан душі: страх, тривога, пригніченість, одним словом, постчорнобильський синдром. Це вже потім, під час другого відрядження, неспокій вильтється у творче надбання, нині ж треба було очиститися й вижити. Допоміг щасливий випадок: побував у селі, розташованому неподалік, насолодився барвами домотканих раритетів, від споглядання яких отримав жадану релаксацію.

Серія портретів нині - експонати обласного краєзнавчого музею. Перед тим, як потрапити в Сарни, роботи виставляли в Дніпропетровську, тож автор щиро подякував Раїсі Тишкевич за гостинність.

Зацікавили присутніх спогади про ті трагічні події голови обласної спілки Товариства «Союз-Чорнобиль» Георгія Хілі. Пророчими видались слова одного з японців, з якими зустрічався в 1995 році, про те, що наслідки аварії на Чорнобильській АЕС дадуться взнаки

років через 20. Як, зрештою, і сталося. Непідробний інтерес викликала розповідь про створення (вперше в історії православ'я) ікони «Чорнобильський Спас», освяченої в Києво-Печерській лаврі блаженнішим Володимиром. Під час освячення білий голуб злетів з куполу собору на образ, з тим звився в небеса, відтак з'явилась веселка, а потім – три хрести на небесній сині...

Власні вірші на болючу чорнобильську тему прочитали відомі на Сарненщині поети Петро Катеринич і Надія Свищевська, що й стало гідним завершенням зустрічі.

Зоя ТИМЦУНІК.
Фото Василя СОСЮКА.